

videre i deres Konsekventer, maae de uden Tvil
lede til en anden Ordning af Forundersøgelsen,
end den, der er foreslaaet i de hidtil foreliggende
Udkast og en saadan har Ministeriet forsøgt at
fremstille i nærværende Kapitel. Man har ikke
herved høbt for Die at indføre Anklageretter-
gangens Principer ved Forundersøgelsen; thi
Parten i egentlig Forstand ere endnu ikke til-
stede; det Offentlige er ikke Part, fordi det endnu
ikke er optraadt som Forsøger mod en bestemt
Person — det er nemlig Forundersøgelsens Op-
gave at udfinde, mod hvem Forsøgningen skal
rettes — og den Sigtede er heller ikke Part,
fordi der endnu ikke er reist nogen Anklage imod
ham, hvilket først vil skee naar de under For-
undersøgelsen tilveiebragte Dplysninger vække en
saadan Mistanke mod ham, at Sagen findes at
burde forfølges videre. Hvis man alt paa
dette Trin af Sagen vilde indføre en egentlig
Forhandling mellem det Offentlige og den
Sigtede, der da ogsaa maatte kunne benytte en
Sagfører, vilde dette let lede til, at Forunder-
søgelsen kom til at indtage en altfor fremtrædende
Plads, hvorved Betydningen af Hovedforhand-
lingen vilde kunne svæffes. Forundersøgelsen
vil altsaa forsaavidt kunne bevare en inkvisi-
torisk Karakter, som den undersøgende Dommer
maa prøve og undersøge de Dplysninger, som
bringes tilstede og navnlig selv bør afhøre Vid-
ner og modtage den Sigtedes Forklaringer, men
Dommeren vil bevare sin selvstændige og upar-
tiske Stilling, naar det ikke bliver hans Sag at
tilveiebringe Dplysninger og søge at fuldstændig-
gjøre disse, men dette Hverv overdrages en
anden Embedsmand, som skal være det bevægende
Princip i den hele Fremgangsmaade, og hvis
Pligt det bliver at andrage paa alle de Skridt,
som ansees fornødne til Sagens Dplysning eller
for at sikkre Undersøgelsens Gang, saasom Syns-
eller Skjønforretninger og Indtaldelse af Vid-
ner, Husundersøgelser og Beslaglæggelser samt
Anholdelsesordrer og Fængselingskjendelser mod
mistænkte Personer. Dette Hverv vil efter
Ministeriets Formening kunne overdrages den i
Retskredsen ansatte Politiebedsmand, eller,
hvis der ere flere, da en af disse, og det vil
saaledes være ham, som har at modtage An-

meldelser og Klager fra sine Underordnede og
private Personer, at anstille foreløbige Under-
søgelser for at samle Bevisligheder og komme
til Kundskab om, hvem der antages at kjende
Omstændigheder, som kunne være af Bigtighed,
ligesom han endelig, naar de af ham anstillede
Undersøgelser ere fremmede saavidt, at Saadant
maa ansees nødvendigt eller tilraadeligt, har at
henvende sig til Dommeren for at faae en egent-
lig Forundersøgelse indledet, under hvilken han
da, som ovenfor bemærket, kan andrage paa de
Skridt fra Dommerens Side, som han anseer
fornødne til Undersøgelsens Fremme. Domme-
rens Sag bliver det da at skjønne, om der i
de tilveiebragte Dplysninger, der, som anført,
nøie gennemgaaes og undersøges af ham,
foreligger tilstrækkelig Grund til at foretage sa-
danne Skridt, ligesom han har at afgjøre, om
der kan tilstaaes Udsættelse til at søge yderligere
Dplysninger tilveiebragte, hvad enten en saadan
Udsættelse begjæres af vedkommende Politie-
bedsmand eller af den Sigtede. Dommeren vil
saaledes under Forundersøgelsen i det Hele ind-
tage samme Stilling som under Behandlingen
af andre Sager; han vil have at afbeie det
Offentliges og den Sigtedes Ret mod hinanden,
og at tage sin Bestemmelse efter hvad han i
ethvert Tilfælde anseer for retfærdigt; paa
den anden Side vil Politiets Hverv findes at
være i Overensstemmelse med dets Opgave, der,
som af Folketingssubbalget fremhævet, gaaer
ud paa at vaage over Retsikkerheden og til
den Ende at efterspore og fremdrage Forbryderen.

Forundersøgelsen vil saaledes blive indledet
og ledet af Politiet, men, om man tør bruge
dette Udtryk, regulæret af Dommeren, hvis Med-
virkning er nødvendig, dels for at bringe de
foreliggende Dplysninger i en saadan Form, at
de kunne danne Grundlaget for Anklagekjendelsen
eller Beslutningen, dels for at affige Kjendelse
i de Tilfælde, hvor der opstaaer Strid mellem
det Offentliges Fordringer og Individets Rettig-
heder. En saadan Ordning vil ogsaa stemme
med Fremgangsmaaden i England, hvor Politi-
eller Fædsdommeren først sætter sig i Bevægelse,
naar der for ham fremsættes Sigtede mod en
bestemt Person, idet den, der fremkommer med